

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-122-08

Druk nr 891

Warszawa, 14 sierpnia 2008 r.

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych oraz niektórych innych ustaw.

Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanej regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

(-) Donald Tusk

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych oraz niektórych innych ustaw¹⁾²⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2005 r. Nr 187, poz. 1577, z późn. zm.³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3:

a) pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) opakowany środek spożywczy – środek spożywczy w rozumieniu art. 3 ust. 3 pkt 19 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. Nr 171, poz. 1225);”

b) dodaje się pkt 10 w brzmieniu:

„10) artykuł rolno-spożywczy zafałszowany – produkt, którego skład jest niezgodny z przepisami dotyczącymi jakości handlowej poszczególnych artykułów rolno-spożywczych albo produkt, w którym zostały wprowadzone zmiany, w tym zmiany dotyczące oznakowania, mające na celu ukrycie jego rzeczywistego składu lub innych właściwości, jeżeli niezgodności te lub zmiany

w istotny sposób naruszają interesy konsumentów, w szczególności jeżeli:

- a) dokonano zabiegów, które zmieniły lub ukryły jego rzeczywisty skład lub nadały mu wygląd produktu zgodnego z przepisami dotyczącymi jakości handlowej,
- b) w oznakowaniu podano nazwę niezgodną z przepisami dotyczącymi jakości handlowej poszczególnych artykułów rolno-spożywczych albo niezgodną z prawdą,
- c) w oznakowaniu podano niezgodne z prawdą dane w zakresie składu, pochodzenia, terminu przydatności do spożycia lub daty minimalnej trwałości, zawartości netto lub klasy jakości handlowej.”;

2) art. 6 i 7 otrzymują brzmienie:

„Art. 6. 1. Artykuły rolno-spożywcze wprowadzane do obrotu są oznakowane.

2. Do znakowania artykułów rolno-spożywczych stosuje się odpowiednio wymagania określone w art. 45 ust. 2, art. 46 ust. 1 pkt 1 i art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia.
3. Do reklamy oraz do prezentacji artykułów rolno-spożywczych, w tym w szczególności w odniesieniu do ich kształtu, wyglądu lub opakowania, zastosowanych materiałów opakowaniowych, sposobu prezentacji oraz otoczenia, w jakim są prezentowane, stosuje się odpowied-

nio wymagania określone w art. 46 ust. 2 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia.

4. Wymóg znakowania w języku polskim nie dotyczy artykułów rolno-spożywczych przeznaczonych do wywozu poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art.7. 1. Oznakowanie artykułu rolno-spożywczego zawiera informacje istotne z punktu widzenia jakości handlowej artykułu rolno-spożywczego, w szczególności:

- 1) nazwę, pod którą artykuł rolno-spożywczy jest wprowadzany do obrotu;
  - 2) inne dane umożliwiające identyfikację artykułu rolno-spożywczego oraz odróżnienie go od innych artykułów rolno-spożywczych.
2. W przypadku artykułu rolno-spożywczego będącego środkiem spożywczym:
    - 1) nazwa powinna odpowiadać wymaganiom określonym w art. 47 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia;
    - 2) oznakowanie opakowanych środków spożywczych zawiera dane identyfikujące producenta albo producentów, w tym firmę albo nazwę i adres, albo imię, nazwisko i adres.”;

3) w art. 10 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Artykuły rolno-spożywcze przywożone spoza państw członkowskich Unii Europejskiej oraz spoza państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym mogą być dopuszczone do obrotu w rozumieniu przepisów prawa celnego, pod warunkiem przeprowadzenia kontroli jakości handlowej przez organ Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.”;

4) uchyla się art. 11;

5) w art. 17:

a) w ust. 1 w pkt 1:

– lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) kontrola jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych przywożonych spoza państw członkowskich Unii Europejskiej oraz spoza państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w tym kontrola graniczna tych artykułów,”

– lit. e otrzymuje brzmienie:

„e) kontrola artykułów rolno-spożywczych posiadających zarejestrowane na podstawie przepisów o rejestracji i ochronie nazw i oznaczeń produktów rolnych i środków spożywczych oraz o produktach tradycyjnych chronione na-

zwy pochodzenia, chronione oznaczenia geograficzne albo będących gwarantowanymi tradycyjnymi specjalnościami oraz współpraca z jednostkami sprawującymi taką kontrolę w innych państwach;”

b) ust. 2b otrzymuje brzmienie:

„2b. Minister właściwy do spraw rynków rolnych może, w drodze rozporządzenia, określić:

- 1) szczegółowy sposób kontroli jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych lub
- 2) wzory dokumentów związanych z przeprowadzaniem kontroli jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, lub
- 3) wzory dokumentów stwierdzających jakość handlową niektórych artykułów rolno-spożywczych lub ich grup

– biorąc pod uwagę konieczność dostosowania sposobu dokonywania kontroli do wymagań związanych ze swobodnym przepływem towarów oraz mając na względzie obowiązki określone w art. 8, 10 i 11 rozporządzenia (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz. Urz. UE L 165 z 30.04.2004, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 45, str. 200, z późn. zm.).”;

- 6) w art. 17a w ust. 1 dodaje się pkt 6 w brzmieniu:
„6) mięsa pochodzącego z bydła w wieku do dwunastu miesięcy.”;
- 7) w art. 28:
a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Z przebiegu kontroli sporządza się protokół, jeżeli przepisy Unii Europejskiej lub przepisy odrębne w zakresie rynków rolnych nie stanowią inaczej.”,
b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
„2a. W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości wojewódzki inspektor przekazuje kontrolowanemu zalecenia pokontrolne i wzywa do usunięcia nieprawidłowości w określonym terminie.”;
- 8) art. 29 otrzymuje brzmienie:
„Art. 29. 1. W ramach sprawowanego nadzoru, o którym mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1 lit. a i e, wojewódzki inspektor, w drodze decyzji administracyjnej, może:
1) zakazać wprowadzania do obrotu artykułu rolno-spożywczego niespełniającego wymagań jakości handlowej lub wymagań w zakresie transportu lub składowania;
2) nakazać poddanie artykułu rolno-spożywczego, o którym mowa w pkt 1, określonym zabiegom;
3) zakazać składowania artykułu rolno-spożywczego w nieodpowiednich warun-

kach albo jego transportowania środkami transportu nienadającymi się do tego celu;

4) przeklasyfikować artykuł rolno-spożywczy do niższej klasy, jeżeli artykuł ten nie spełnia wymagań jakościowych dla danej klasy jakości handlowej;

5) nakazać zniszczenie artykułu rolno-spożywczego, o którym mowa w pkt 1, na koszt jego posiadacza.

2. Decyzje, o których mowa w ust. 1 pkt 1 – 3, mogą być wydane przed zakończeniem kontroli.

3. Decyzje, o których mowa w ust. 1 pkt 1 – 3, podlegają natychmiastowemu wykonaniu.

4. Właściwość miejscową organu Inspekcji w sprawach, o których mowa w ust. 1, ustala się według miejsca przeprowadzenia kontroli.

5. Jeżeli byłoby to istotne z punktu widzenia ochrony interesów konsumentów, informacje zawarte w decyzjach, o których mowa w ust. 1, można podać do publicznej wiadomości z pominięciem informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa oraz inne tajemnice podlegające ochronie na podstawie przepisów odrębnych.”;

9) uchyla się art. 30a;

10) w art. 35:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do rejestru rzeczoznawców mogą być wpisane osoby:

- 1) które posiadają wiedzę praktyczną i teoretyczną z zakresu zasad klasyfikacji, sposobu produkcji lub pobierania próbek artykułów rolno-spożywczych danego rodzaju, potwierdzoną zdaniem egzaminem, albo
- 2) wobec których decyzja o uznaniu kwalifikacji, wydana na podstawie przepisów o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej, stała się ostateczna.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Egzamin, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, jest zdawany co 3 lata przed komisją kwalifikacyjną powołaną przez Głównego Inspektora.”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Rejestr rzeczoznawców prowadzi, według specjalizacji w zakresie rodzajów artykułów rolno-spożywczych, wojewódzki inspektor właściwy ze względu na miejsce zamieszkania rzeczoznawcy albo – w przypadku osób nie mających miejsca zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – wojewódzki inspektor właściwy dla województwa mazowieckiego.”;

11) art. 37 otrzymuje brzmienie:

„Art. 37. 1. Skreślenie z listy rzeczoznawców następuje po upływie 3 lat od dnia zdania egzaminu, o którym mowa w art. 35 ust. 2a, chyba że przed upływem tego okresu rzeczoznawca ponownie zda taki egzamin.

2. Skreślenie z listy rzeczoznawców przed upływem 3 lat od dnia zdania egzaminu, o którym mowa w art. 35 ust. 2a, następuje w przypadkach:

- 1) śmierci;
- 2) skazania prawomocnym wyrokiem za przestępstwo popełnione z winy umyślnej;
- 3) rezygnacji złożonej przez rzeczoznawcę;
- 4) nieprzestrzegania obowiązujących przepisów dotyczących wykonywanych czynności;
- 5) wykazania oczywistej nieudolności lub niedbałości przy wykonywaniu obowiązków;
- 6) nieuzasadnionej odmowy przeprowadzenia klasyfikacji artykułu rolno-spożywczego;
- 7) nierzetelnego i stronniczego wykonywania obowiązków.

3. Skreślenie z listy rzeczoznawców w przypadkach, o których mowa w ust. 1 i ust. 2 pkt 1, następuje bez wydania decyzji administracyjnej.”;

12) tytuł rozdziału 5 otrzymuje brzmienie:

„Rozdział 5. Przepisy karne i kary pieniężne”;

13) w art. 40:

a) w ust. 1:

- uchyla się pkt 1 i 2,
- pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) nie zgłasza wojewódzkiemu inspektorowi podjęcia albo prowadzenia lub zaprzestania prowadzenia działalności w zakresie produkcji, składowania, konfekcjonowania lub obrotu artykułami rolno-spożywczymi”;

b) ust. 2. otrzymuje brzmienie:

„2. Kto:

- 1) nie prowadzi klasyfikacji jaj zgodnie z art. 4 rozporządzenia Komisji (WE) nr 589/2008 z dnia 23 czerwca 2008 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonywania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w sprawie norm handlowych w odniesieniu do jaj (Dz. Urz. UE L 163 z 24.06.2008, str. 6, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 589/2008”, oraz częścią A rozdziału II załącznika XIV do rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiającego wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku)

(Dz. Urz. UE L 299 z 16.11.2007, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1234/2007”,

- 2) nie klasyfikuje, nie pakuje lub nie znakuje jaj zgodnie z art. 6 rozporządzenia nr 589/2008,
- 3) nie znakuje opakowań transportowych zgodnie z art. 7 rozporządzenia nr 589/2008,
- 4) wprowadza do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jaja nieoznakowane zgodnie z art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 589/2008,
- 5) nie znakuje jaj kodem producenta zgodnie z art. 9 ust. 1 rozporządzenia nr 589/2008,
- 6) będąc producentem, nie prowadzi ewidencji zgodnie z art. 20 rozporządzenia nr 589/2008,
- 7) prowadząc punkt odbioru, nie prowadzi ewidencji zgodnie z art. 21 rozporządzenia nr 589/2008,
- 8) prowadząc zakład pakowania, nie prowadzi ewidencji zgodnie z art. 22 rozporządzenia nr 589/2008

– podlega karze grzywny.”,

c) uchyla się ust. 3,

d) w ust. 4b:

– w pkt 2 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) części B załącznika V do rozporządzenia nr 1234/2007 lub”,

– w pkt 3 lit. a otrzymuje brzmienie:

- „a) części A załącznika V do rozporządzenia nr 1234/2007 lub”,
- w pkt 3 uchyla się lit. c,
- e) w ust. 4c:
  - pkt 1 otrzymuje brzmienie:
    - „1) nie poddaje klasyfikacji lub ustalaniu masy tusz wieprzowych zgodnie z wymaganiami określonymi w części B załącznika V do rozporządzenia nr 1234/2007,”,
  - pkt 4 i 5 otrzymują brzmienie:
    - „4) nie znakuje tusz wieprzowych zgodnie z art. 43 lit. m rozporządzenia nr 1234/2007,
    - 5) nie dopełnia obowiązku, o którym mowa w art. 15a ust. 3c lub 3d, w terminie określonym w art. 15a ust. 3e”,
- f) w ust. 4d:
  - w pkt 1 lit. a otrzymuje brzmienie:
    - „a) części A załącznika V do rozporządzenia nr 1234/2007,”,
  - pkt 5 otrzymuje brzmienie:
    - „5) nie dopełnia obowiązku, o którym mowa w art. 15a ust. 3c lub 3d, w terminie określonym w art. 15a ust. 3e”,
- g) po ust. 4d dodaje się ust. 4e w brzmieniu:
  - „4e. Kto:
    - 1) prowadząc rzeźnię, nie klasyfikuje bydła w wieku do dwunastu miesięcy zgodnie

z pkt II załącznika XIa do rozporządzenia nr 1234/2007,

2) nie znakuje zgodnie z pkt IV załącznika XIa do rozporządzenia nr 1234/2007 mięsa, o którym mowa w pkt I załącznika XIa do tego rozporządzenia

– podlega karze grzywny.”,

h) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Orzekanie w sprawach o czyny, o których mowa w ust. 1 – 4e, następuje w trybie przepisów Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.”;

14) po art. 40 dodaje się art. 40a w brzmieniu:

„Art. 40a. 1. Kto:

1) uniemożliwia organowi Inspekcji lub organowi Inspekcji Handlowej przeprowadzanie kontroli, o których mowa w ustawie, lub kontroli przeprowadzanych na podstawie przepisów odrębnych, podlega karze pieniężnej w wysokości do dwudziestokrotnego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej za rok poprzedzający, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Spo-

łącznych, zwanego dalej „przeciętnym wynagrodzeniem”;

- 2) utrudnia organowi Inspekcji lub organowi Inspekcji Handlowej przeprowadzanie kontroli, o których mowa w ustawie, lub kontroli przeprowadzanych na podstawie przepisów odrębnych, podlega karze pieniężnej w wysokości do piętnastokrotnego przeciętnego wynagrodzenia;
- 3) wprowadza do obrotu artykuły rolno-spożywcze nieodpowiadające jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej lub deklarowanej przez producenta w oznakowaniu tych artykułów, podlega karze pieniężnej w wysokości do pięciokrotnej wartości korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie tych artykułów rolno-spożywczych do obrotu, nie niższej jednak niż 500 zł;
- 4) wprowadza do obrotu artykuły rolno-spożywcze zafałszowane, podlega karze pieniężnej w wysokości nie wyższej niż 10% przychodu osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary, nie niższej jednak niż 1000 zł;
- 5) nie poddaje klasyfikacji lub ustalaniu masy tusz wieprzowych lub wołowych, podlega karze pieniężnej w wysokości

nie wyższej niż 10% przychodu osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary, nie niższej jednak niż 1000 zł.

2. Kto nie usunął nieprawidłowości stwierdzonych podczas kontroli w terminie określonym w zaleceniach pokontrolnych, podlega karze pieniężnej w wysokości do trzykrotnego przeciętnego wynagrodzenia.
3. Kto wprowadza ponownie do obrotu produkt tego samego rodzaju, który nie odpowiada jakości handlowej ze względu na tę samą wadę, podlega karze pieniężnej ustalonej – w zależności od stwierdzonej wady – zgodnie z ust. 1 pkt 3 lub 4, podwyższonej o wysokość kar nałożonych w okresie 24 miesięcy przed dniem rozpoczęcia kontroli.
4. Kary pieniężne, o których mowa w ust. 1 – 3, wymierza, w drodze decyzji administracyjnej, właściwy ze względu na miejsce przeprowadzania kontroli wojewódzki inspektor albo wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej.
5. Ustalając wysokość kary, wojewódzki inspektor albo wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnia stopień szkodliwości czynu, stopień zawinienia, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu działającego na rynku artykułów rolno-spożywczych i wielkość jego obrotów.

6. Termin zapłaty kary pieniężnej wynosi 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.
7. Kary pieniężne stanowią dochód budżetu państwa i są wpłacane na rachunek bankowy wojewódzkiego inspektoratu jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych albo wojewódzkiego inspektoratu Inspekcji Handlowej.
8. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60, z późn. zm.⁴⁾).

Art. 2. W ustawie z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2001 r. Nr 4, poz. 25, z późn. zm.⁵⁾) w art. 18:

1) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wojewódzki inspektor, w drodze decyzji, może:

- 1) zarządzić w toku kontroli ograniczenie wprowadzania do obrotu, wstrzymanie wprowadzania do obrotu lub wycofanie z obrotu produktów albo wstrzymanie świadczenia usług, albo niezwłoczne usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości, jeżeli jest to konieczne ze względu na bezpieczeństwo lub interes konsumentów albo interes gospodarczy państwa;
- 2) nakazać przedsiębiorcy, w ramach sprawowanego nadzoru, o którym mowa w art. 17 ust. 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej arty-

kułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2005 r. Nr 187, poz. 1577, z późn. zm.³⁾), wstrzymanie wprowadzania do obrotu lub wycofanie z obrotu w jego punktach sprzedaży całej partii artykułu rolno-spożywczego zafalszowanego, jeżeli stwierdzony rodzaj nieprawidłowości może odnosić się do całej partii produkcyjnej artykułu rolno-spożywczego.”;

2) dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:

„4. Właściwość miejscową organu Inspekcji w sprawach, o których mowa w ust. 1 pkt 2, ustala się według miejsca przeprowadzania kontroli.

5. Jeżeli byłoby to istotne z punktu widzenia ochrony interesów konsumentów, informacje zawarte w decyzjach, o których mowa w ust. 1, można podać do publicznej wiadomości z pominięciem informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa oraz inne tajemnice podlegające ochronie na podstawie przepisów odrębnych.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. z 2006 r. Nr 17, poz. 127, Nr 171, poz. 1225, z 2007 r. Nr 64, poz. 429 oraz z 2008 r. Nr 145, poz. 916) w art. 22 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Główny Lekarz Weterynarii przekazuje Komisji Europejskiej informacje zgodnie z art. 31 rozporządzenia Komisji (WE) nr 589/2008 z dnia 23 czerwca 2008 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonywania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w sprawie norm handlowych w odniesieniu do jaj (Dz. Urz. UE L 163 z 24.06.2008, str. 6, z późn. zm.).”.

Art. 4. W ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. Nr 171, poz. 1225) w art. 48 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Wymóg znakowania w języku polskim nie dotyczy środków spożywczych przeznaczonych do wywozu poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”.

Art. 5. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 40 ust. 4b pkt 2 lit. a, pkt 3 lit. a i c, ust. 4c pkt 1 i 4 oraz ust. 4d pkt 1 lit. a w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2009 r.

---

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się: ustawę z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej, ustawę z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego i ustawę z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia.

²⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji:

1) wykonuje postanowienia następujących rozporządzeń Wspólnoty Europejskiej:

- a) rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiającego wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (Dz. Urz. UE L 299 z 16.11.2007, str. 1, z późn. zm.),
- b) rozporządzenia Komisji (WE) nr 589/2008 z dnia 23 czerwca 2008 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonywania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w sprawie norm handlowych w odniesieniu do jaj (Dz. Urz. UE L 163 z 24.06.2008, str. 6, z późn. zm.);

2) dokonuje częściowego wdrożenia dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 marca 2000 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich w zakresie etykietowania, prezentacji i reklamy środków spożywczych (Dz. Urz. WE L 109 z 06.05.2000, str. 29, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 5, str. 75) – w zakresie regulacji dotyczących spraw znakowania, prezentacji i reklamy środków spożywczych;

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 170, poz. 1217, Nr 171, poz. 1225 i Nr 208, poz. 1541 oraz z 2007 r. Nr 176, poz. 1238.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 85, poz. 727, Nr 86, poz. 732 i Nr 143, poz. 1199, z 2006 r. Nr 66, poz. 470, Nr 104, poz. 708, Nr 217, poz. 1590 i Nr 225, poz. 1635, z 2007 r. Nr 105, poz. 721, Nr 112, poz. 769, Nr 120, poz. 818, Nr 195, poz. 1414 i Nr 225, poz. 1671 oraz z 2008 r. Nr 118, poz. 745.

⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 110, poz. 1189, z 2002 r. Nr 135, poz. 1145 i Nr 166, poz. 1360, z 2003 r. Nr 223, poz. 2220 i Nr 229, poz. 2275, z 2004 r. Nr 34, poz. 293, z 2005 r. Nr 180, poz. 1495 oraz z 2007 r. Nr 147, poz. 1033.

UZASADNIENIE

Projekt ustawy o zmianie ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych oraz niektórych innych ustaw ma na celu wdrożenie przepisów Unii Europejskiej (rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych; rozporządzenie Komisji (WE) nr 589/2008 z dnia 23 czerwca 2008 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonywania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w sprawie norm handlowych w odniesieniu do jaj) oraz wprowadzenie kilku zmian w przepisach aktualizujących ustawę. Ponadto w celu dostosowania przepisów krajowych do ww. rozporządzeń Unii Europejskiej zmieniona zostaje ustawa z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. z 2006 Nr 17, poz. 127, Nr 171, poz. 1225, z 2007 r. Nr 64, poz. 429 oraz z 2008 r. Nr 145, poz. 916).

Zmiany w ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2005 r. Nr 187, poz. 1577, z późn. zm.) dotyczą:

- 1) Art. 3 pkt 10, który wprowadza definicję „artykułu rolno-spożywczego zafałszowanego”. Spotykane w obrocie rynkowym niezgodności cech jakości handlowej środków spożywczych z deklarowanymi w oznakowaniu przez producentów w dużej części wykraczają poza zakres zwykłych niedociągnięć (np. użycie określenia „waga netto” zamiast „masa netto”), wskazując na stosowanie nieuczciwych praktyk handlowych. Przykładami takich działań, które nie wpływając na zdrowie i życie konsumenta, wprowadzają go w błąd, powodując wybór produktu, który naprawdę nie spełnia oczekiwań konsumenta, są:
  - a) użycie nazwy „masło”, „ser” w przypadku produktów, w których składzie użyto tłuszczów innych niż mleczne,

- b) stosowanie nazwy „oliwa” dla produktów stanowiących mieszankę oliwy z olejami roślinnymi lub nawet użycie tej nazwy w przypadku olejów roślinnych,
- c) użycie barwników do podbarwiania napoju lub kiełbas, bez podania tej informacji w wykazie składników; sytuacje dotyczące barwników dopuszczonych do stosowania i w ilościach, które mieszczą się w określonych do stosowania limitach, nie mają wpływu na zdrowie i życie konsumentów, ale wpływają na wybór środków spożywczych, sugerując wyższe walory sensoryczne takich produktów,
- d) zastosowanie substancji zagęszczających w koncentracie pomidorowym; takie postępowanie producenta nie powoduje zagrożenia zdrowia i życia konsumenta, ale przez zagęszczenie produktu oraz mylne oznakowanie może sugerować wyższą zawartość pomidorów w koncentracie niż faktyczna.

Wymienione powyżej praktyki, jako narażające interesy konsumentów w sposób zamierzony, należało wyróżnić od innych, drobnych niedociągnięć w oznakowaniu, które jakkolwiek mogą nawet wykazywać niezgodność z przepisami, to jednak nie wprowadzają konsumenta w błąd i nie nadają produktowi cech sugerujących jego wyższe walory organoleptyczne czy pochodzenie (np. „oscypek” produkowany w województwie mazowieckim czy „biomleko” nie pochodzące z produkcji ekologicznej). Stąd też wprowadzona została definicja „artykułu rolno-spożywczego zafałszowanego”;

- 2) Art. 3 pkt 6 oraz art. 6 i 7, w których wymagania odnoszące się do oznakowania artykułów rolno-spożywczych zostały poprawione i uzupełnione stosownie do przepisów dotyczących oznakowania środków spożywczych (art. 45 – 49) określonych w ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia. Ponieważ wymagania te są odzwierciedleniem wytycznych dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 marca 2000 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw

Członkowskich w zakresie etykietowania, prezentacji i reklamy środków spożywczych odnoszą się również do prezentacji i reklamy;

- 3) Art. 10 ust. 1 w kontekście zmian, jakie nastąpiły w zakresie prowadzenia kontroli jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych po przystąpieniu Rzeczypospolitej Polskiej do Wspólnot Europejskich. Dotychczasowy przepis art. 10 określał konieczność dokonania kontroli jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych przywożonych z zagranicy przed ich dopuszczeniem do obrotu. Proponowana zmiana jednoznacznie wyłącza z poddawania kontroli artykułów rolno-spożywczych przywożonych z państw członkowskich Unii Europejskiej oraz państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym;
- 4) Art. 11, który został uchylony ze względu na art. 12 rozporządzenia (WE) 178/2002, które stanowi, że żywność wywożona do państw trzecich powinna być zgodna z wymaganiami prawa żywnościowego, o ile władze kraju przywozu nie postanowiły inaczej lub przepisy kraju przywozu nie stanowią inaczej. W konsekwencji zgodność z wymaganiami określonymi przez odbiorcę nie może stanowić, w świetle prawa wspólnotowego, wystarczającej przesłanki zwolnienia z wymagań prawa żywnościowego środków spożywczych wywożonych do państw trzecich;
- 5) Art. 17 ust. 1 pkt 1 lit. b, w którym następuje zmiana brzmienia przepisu analogiczna jak w art. 10 ust. 1 oraz zmiany w art. 17 ust. 1 lit. e, w którym zmiana brzmienia wynika ze zmiany nomenklatury użytej w stosunku do dotychczasowego określenia „nazwy specyficznego charakteru” na „gwarantowane tradycyjne specjalności”, stosownie do rozporządzenia Rady (WE) nr 509/2006 z dnia 20 marca 2006 r. w sprawie produktów rolnych i środków spożywczych będących gwarantowanymi tradycyjnymi specjalnościami;

Art. 17 ust. 2b, w którym umożliwiono ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych określenie, w drodze rozporządzenia, procedur urzędowych kontroli jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych oraz wzorów do-

kumentów związanych z tą kontrolą, także ze względu na obowiązki określone w art. 8, 10 i 11 rozporządzenia (WE) nr 882/2004. Rozporządzenie to określa szereg wytycznych odnoszących się do procedur kontrolnych, jednak na etapie stosowania tych wytycznych i opracowywania wytycznych do interpretacji rozporządzenia na szczeblu Unii Europejskiej (UE) może pojawić się konieczność sformalizowania niektórych procedur czy wzorów dokumentów. Stąd też upoważnienie to nie jest obligatoryjne, ale będzie wykorzystywane w miarę potrzeb związanych z wytycznymi UE;

- 6) Art. 17a w zakresie artykułów rolno-spożywczych, nad którymi nadzór sprawuje Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych. W związku z obowiązkiem wynikającym z przepisów rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiającego wspólną organizację rynków rolnych przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku) (Dz. Urz. UE L 299 z 16.11.2007, str. 1) należy rozszerzyć katalog spraw objętych nadzorem Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych o mięso pochodzące z bydła w wieku do dwunastu miesięcy;
- 7) Art. 28, w którym w ust. 1 po pkt 2 dodaje się pkt 2a istotny z punktu widzenia prowadzenia kontroli, zgodnie z którym wojewódzki inspektor w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości przekazuje kontrolowanemu zalecenia pokontrolne. Wprowadzenie tego przepisu ma również związek z proponowanymi zmianami w art. 40 i 40a;
- 8) Art. 29, w którym ujednolicono sposób postępowania przy wydawaniu decyzji w przypadku kontroli dotyczącej jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych w produkcji i obrocie oraz dla produktów posiadających zarejestrowane, na podstawie odrębnych przepisów, chronione nazwy pochodzenia, chronione oznaczenia geograficzne albo gwarantowane tradycyjne specjalności.

Jednocześnie w art. 29 wprowadzono:

- w ust. 2 przepis umożliwiający szybką reakcję służby kontrolnej w momencie stwierdzenia, że kontrolowana partia artykułu rolno-spożywczego nie spełnia wymagań jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych i natychmiastowe wydanie w związku z tym decyzji o zakazie wprowadzania tego artykułu rolno-spożywczego do obrotu, poddania go określonym zabiegom czy też składowania go w nieodpowiednich warunkach,
  - w ust. 4 rozwiązanie dotyczące upoważnienia wojewódzkiego inspektora właściwego ze względu na miejsce przeprowadzenia kontroli do wydawania decyzji w wyniku kontroli; rozwiązanie to przyczyniłoby się do usprawnienia działań Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych (JHARS); aktualnie właściwym do wydawania decyzji jest wojewódzki inspektor, na którego obszarze działania przedsiębiorca zamieszkuje lub ma siedzibę; taka sytuacja powoduje częste przekazywanie spraw z wojewódzkiego inspektoratu Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, który prowadził kontrolę w zakładzie produkcyjnym, do wojewódzkiego inspektoratu Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych właściwego ze względu na siedzibę przedsiębiorstwa; wpływa to na wydłużenie czasu załatwiania sprawy i dodatkowo angażuje środki publiczne z dwóch inspektoratów,
  - ust. 5, który umożliwia podawanie do publicznej wiadomości informacji zawartych w decyzjach wojewódzkich inspektorów jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, jeżeli byłoby to istotne z punktu widzenia ochrony interesów konsumentów; z doświadczenia Inspekcji wynika, że dodatkową, ale skutkującą często karą dla nieuczciwych przedsiębiorców jest groźba upublicznienia informacji o ich nieuczciwych praktykach;
- 9) Uchylenia przepisów art. 30a w związku ze zmianą brzmienia art. 29;
- 10) Art. 35 ust. 2 i 3 w zakresie spraw związanych z uznawaniem zawodu rzeczoznawcy określonego w ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości

handlowej artykułów rolno-spożywczych. Wykonywanie zawodu „rzeczoznawca” jest regulowane przepisami ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych; jednak w przepisach tych nie określono wymogów co do poziomu wykształcenia dla zawodu „rzeczoznawca”, natomiast do nabycia uprawnień do wykonywania tego zawodu wymagany jest egzamin zdawany co 3 lata przed komisją kwalifikacyjną powołaną przez Głównego Inspektora JHARS. Zgodnie z art. 9 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 18 marca 2008 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. Nr 63, poz. 394) w przypadku, gdy do wykonywania zawodu nie ma określonych wymagań co do poziomu wykształcenia, a wymagane są jedynie krótkie kursy przygotowawcze, wówczas uznanie kwalifikacji polega na ustaleniu porównywalności dokumentów wymaganych do wykonywania zawodu regulowanego w państwie wnioskodawcy z dokumentami określonymi w przepisach regulacyjnych dla danego zawodu. Na tej podstawie uznaje się prawo do wykonywania zawodu, a w przypadku niezgodności dokumentów, wnioskodawca podlega wymaganiom przepisów regulujących dla danego zawodu w państwie, w którym ubiega się o uznanie. Taka procedura ma zastosowanie do zawodu „rzeczoznawca”.

Konsekwencją ww. zasady określonej w ustawie z dnia 18 marca 2008 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. Nr 63, poz. 394) jest wprowadzenie przepisu o uznawalności zawodu rzeczoznawcy dla osób posiadających odpowiednie kwalifikacje w ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych. W ust. 3 została uwzględniona sytuacja, gdy osoby wykonujące zawód rzeczoznawcy muszą być wpisane do rejestru, a nie zamieszkują na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Analogiczne rozwiązanie zastosowane zostało w art. 37 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu (Dz. U. Nr 147, poz. 1033), zgodnie z którym decyzje wymienione w art. 37 ust. 2, w przypadku gdy

wprowadzającym nawóz do obrotu jest podmiot mający siedzibę albo miejsce zamieszkania poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wydaje inspektor właściwy dla województwa mazowieckiego;

- 11) Art. 37, któremu zostało nadane nowe brzmienie, doprecyzowujące tryb dokonywania skreśleń z rejestru rzeczoznawców;
- 12) Tytułu rozdziału 5, który zmieniono, uwzględniając wprowadzenie nowego art. 40a i kar pieniężnych;
- 13) Art. 40 i 40a, w których, w celu zachowania czytelności i przejrzystości przepisów karnych, określono w odrębnych artykułach grzywny nakładane w trybie przepisów Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia (art. 40) oraz kary pieniężne nakładane w drodze decyzji administracyjnej (art. 40a).

Zmiana art. 40 ust. 1 pkt 5 pozwala na objęcie dyspozycją przepisu przedsiębiorców, którzy w dniu wejścia w życie ustawy prowadzili działalność gospodarczą i nie wywiązali się z obowiązku zgłoszenia prowadzenia tej działalności stosownie do art. 47 ustawy.

W art. 40 ust. 2 wprowadza się nowe kryteria dotyczące nakładania grzywny w związku z wejściem w życie rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiającego wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku) (Dz. Urz. UE L 299 z 16.11.2007, str. 1). Ponadto należy mieć na uwadze, że nie przewiduje się zwolnienia z obowiązku znakowania jaj, o którym mowa w lit. A pkt III załącznika XIV do rozporządzenia 1234/2007 oraz w art. 11 ust. 2 rozporządzenia 557/2007.

W art. 40a w ust. 1 w pkt 1 i 2 wprowadzono kary pieniężne w przypadku utrudniania lub uniemożliwiania organowi Inspekcji przeprowadzenia kontroli jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych albo kontroli składowania lub transportowania tych artykułów. Propozycja wprowadzenia wyż-

szych kar w przypadku utrudniania lub uniemożliwiania przeprowadzenia kontroli przez organy Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych lub Inspekcji Handlowej jest efektem docierających informacji z wojewódzkich inspektoratów o przypadkach utrudniania czy wręcz uniemożliwiania przeprowadzenia czynności kontrolnych. Organy inspekcji powinny mieć w takich sytuacjach skuteczne narzędzie umożliwiające przeprowadzenie rzetelnej kontroli w pełnym zakresie. Narzędziem takim są niewątpliwie wyższe niż kara grzywny kary pieniężne, które skutecznie zniechęcą producentów do uciekania się do różnych działań zmierzających do uniknięcia kontroli. O wyciągnięcie surowszych konsekwencji wobec nieuczciwych producentów występowali również sami producenci.

W art. 40a w ust. 1 w pkt 3 i 4 określono kary pieniężne za wprowadzanie do obrotu artykułów rolno-spożywczych nieodpowiadających jakości handlowej wynikającej z przepisów o jakości handlowej lub deklarowanej przez producenta w oznakowaniu tych artykułów ze szczególnym uwzględnieniem zafałszowanych artykułów rolno-spożywczych. Propozycja wprowadzenia wyższych niż grzywna kar pieniężnych w tych przypadkach jest konsekwencją występujących na rynku zafałszowań środków spożywczych w zakresie jakości handlowej. W ostatnich miesiącach ubiegłego roku organizacje producentów sygnalizowały na przykład wzrost procederu fałszowania produktów mleczarskich – stosowanie nazw zastrzeżonych dla tej grupy produktów (ser, masło) do produktów zawierających, oprócz składników pochodzenia mlecznego, również składniki roślinne. Wnioskujący uważają, że nałożenie kar pieniężnych na producentów stosujących ten proceder wyeliminuje ich z rynku.

Wykorzystanie nowego narzędzia w ramach kontroli i jego efektywność uzależnione będzie od działania służb kontrolnych, tj. Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych i Inspekcji Handlowej. Zatem wprowadzone przepisami projektu ustawy kary pieniężne zostały określone, biorąc pod uwagę powyższe postulaty oraz wytyczne rozporządzenia

(WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt wskazujące, że:

- 1) podstawowe reguły w odniesieniu do prawa paszowego i żywnościowego określone są w rozporządzeniu (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności i ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności;
- 2) w uzupełnieniu do tych podstawowych reguł, bardziej szczegółowe prawo paszowe i żywnościowe obejmuje takie dziedziny jak żywienie zwierząt, etykietowanie pasz i żywności, pestycydy, dodatki paszowe i żywnościowe, witaminy, sole mineralne, pierwiastki śladowe i inne dodatki, materiały mające kontakt z żywnością, wymagania jakościowe i składowe oraz organizmy genetycznie zmodyfikowane (GMO);
- 3) wspólnotowe prawo paszowe i żywnościowe opiera się na zasadzie, że podmioty prowadzące przedsiębiorstwa paszowe i żywnościowe na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji w ramach działalności pozostającej pod ich kontrolą, są odpowiedzialne za zapewnienie, aby pasze i żywność spełniały wymagania prawa paszowego i żywnościowego, które są właściwe dla ich działalności;
- 4) naruszenia prawa paszowego i żywnościowego (...) powinny zatem w całej Wspólnocie podlegać efektywnym, odstraszającym i proporcjonalnym środkom na poziomie krajowym.

W art. 40a w ust. 2 przewidziane zostały dodatkowe kary pieniężne nakładane na producentów, którzy nie usuną nieprawidłowości stwierdzonych podczas kontroli.

W art. 40a w ust. 3 wprowadzono propozycję przepisu opartego na naliczaniu kary w sposób narastający dla podmiotów, które nie zaprzestały łamania obowiązujących przepisów.

W art. 18 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2001 r. Nr 4, poz. 25, z późn. zm.) w ust. 1 dodano przepis, w związku z nadzorem sprawowanym przez Inspekcję Handlową stosownie do art. 17 ust. 3 ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, o nakazie wstrzymania przedsiębiorcy od wprowadzania do obrotu lub wycofania z obrotu w jego placówkach całej partii artykułu rolno-spożywczego zafałszowanego na podstawie wyników badań próbki pobranej przez organ kontroli tylko z części partii. Obecnie można nakazać przedsiębiorcy wycofanie z obrotu tylko tej części partii, z której pobrano próbkę.

Jednocześnie w art. 18 dodano:

- ust. 4 określający, analogicznie jak w przypadku przepisu dot. art. 29 ust. 4 projektu ustawy, właściwość miejscową organu Inspekcji Handlowej,
- ust. 5 pozwalający na podawanie do publicznej wiadomości informacji zawartych w decyzjach wojewódzkich inspektorów inspekcji handlowej, analogicznie do przepisu art. 29 ust. 5 projektu ustawy, jeżeli byłoby to istotne z punktu widzenia ochrony interesów konsumentów.

W ustawie z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego proponuje się dokonanie zmiany polegającej na dodaniu ust. 3 w art. 22, który zobliguje Głównego Lekarza Weterynarii do przekazywania Komisji Europejskiej, drogą elektroniczną, informacji o liczbie miejsc produkcji z podziałem na metody chowu, w tym o maksymalnej pojemności zakładu pod względem liczby ptaków przebywających w nim jednocześnie. Zgodnie z ustawą o produktach pochodzenia zwierzęcego powiatowy lekarz weterynarii przekazuje takie dane Głównemu Lekarzowi Weterynarii. Rozporządzenie Komisji (WE) nr 557/2007 z dnia 23 maja 2007 r. ustanawiające

szczególne zasady wykonywania rozporządzenia Rady (WE) nr 1028/2006 w sprawie norm handlowych w odniesieniu do jaj nakłada na każde państwo członkowskie obowiązek powiadamiania Komisji Europejskiej o liczbie miejsc produkcji z podziałem na metody chowu, w tym o maksymalnej pojemności zakładu pod względem liczby ptaków przebywających w nim jednocześnie, przed dniem 1 kwietnia każdego roku.

Jednocześnie, stosownie do wyłączenia obowiązku oznakowania w języku polskim artykułów rolno-spożywczych przeznaczonych do wywozu poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (art. 1 pkt 2 projektu odnośnie art. 6 ust. 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych), analogiczny przepis wprowadzono do art. 48 ust. 2 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia w celu jednoznacznego wyeliminowania przeprowadzenia kontroli pod względem oznakowania w języku polskim środków spożywczych, które będą wywożone do innych państw.

Niektóre przepisy ustawy wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2009 r., tj. art. 40 ust. 4b pkt 2 lit. a, pkt 3 lit. a i c, ust. 4c pkt 1 i 4 oraz ust. 4d pkt 1 lit. a z tego powodu, że niektóre przepisy rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007, do których odniesienia znajdują się w niniejszej ustawie, stosuje się od dnia 1 stycznia 2009 r.

Projektowana ustawa jest zgodna z prawem Unii Europejskiej.

Stosownie do treści art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414) projekt ustawy został zamieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, w Biuletynie Informacji Publicznej. Nie zgłoszono zainteresowania pracami nad projektem w trybie art. 7 wymienionej ustawy.

Projekt ustawy jest ujęty w programie prac legislacyjnych Rady Ministrów.

Projekt ustawy nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie funk-

cjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597), ponieważ nie zawiera przepisów technicznych.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje projektowana regulacja

Projektowana ustawa zmieniająca ustawę o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych oraz ustawę o produktach pochodzenia zwierzęcego obejmuje zakresem regulacji przedsiębiorców produkujących lub wprowadzających żywność do obrotu, w tym w szczególności produkujących i dostarczających jaja dla przemysłu spożywczego oraz wprowadzających do obrotu mięso z bydła w wieku do dwunastu miesięcy. Ustawa rozszerza zakres obowiązków Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.

W 2007 r. Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych przeprowadziła 4 397 kontroli planowanych, 118 kontroli doraźnych zleconych przez Głównego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych oraz 406 kontroli doraźnych, podjętych z inicjatywy wojewódzkich inspektorów jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (II półrocze 2007 r.).

W wyniku ww. kontroli i stwierdzonych w ich toku naruszeń przepisów o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych nałożono 2 218 kar pieniężnych na łączną kwotę 489,390 zł.

Wydanych zostało również 216 ostatecznych decyzji na podstawie art. 11 ust. 4 ustawy z dnia 5 lipca 2001 r. o cenach. Decyzje najczęściej dotyczyły przetworów mlecznych (61) oraz mięsa i jego przetworów (53). Ogółem zakwestionowano 216 partii produkcyjnych o masie 163 119,38 kg. Łączna wartość zakwestionowanych partii wynosiła 663 438,52 zł. Wartość kwot dodatkowych, naliczanych przez urzędy skarbowe, szacunkowo wyniesie 964 372,69 zł.

W 2007 r. najwięcej nieprawidłowości w zakresie zgodności z przepisami o jakości handlowej stwierdzono w odniesieniu do:

- 1) przetworów rybnych – 28% kontrolowanych partii;
- 2) napojów bezalkoholowych – 26% kontrolowanych partii;
- 3) przetworów zbożowych – 21% kontrolowanych partii.

2. Wyniki przeprowadzonych konsultacji

W ramach konsultacji projekt został skonsultowany ze związkami i zrzeszeniami rolników i przedsiębiorców branży spożywczej zajmującymi się produkcją i obrotem żywności, takimi jak:

- Polska Federacja Producentów Żywności,
- Rada Gospodarki Żywnościowej,
- Rada Krajowa Federacji Konsumentów,
- Stowarzyszenie Konsumentów Polskich,
- Instytut Przemysłu Mięsnego i Tłuszczowego,
- Instytut Ekonomiki Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej,
- Krajowa Rada Izb Rolniczych,
- Krajowy Związek Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych,
- NSZZ Rolników Indywidualnych „Solidarność”,
- Związek Zawodowy Rolników RP „Solidarni”,
- Związek Zawodowy Rolnictwa „Samoobrona”,
- Krajowy Związek Rewizyjny Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych,
- Forum Związków Zawodowych,
- Federacja Związków Producentów Rolnych,
- Krajowa Izba Gospodarcza „Przemysł Spożywczy”,
- Polski Związek Hodowców i Producentów Bydła Mięsnego,
- Polskie Zrzeszenie Producentów Bydła Mięsnego,
- Związek „Polskie Mięso”,

- Stowarzyszenie Rzeźników i Wędliniarzy RP,
- Unia Producentów i Pracodawców Przemysłu Mięsnego,
- Polski Związek Hodowców i Producentów Trzody Chlewnej „Polsus”,
- Związek Rzemiosła Polskiego,
- Krajowa Izba Lekarsko-Weterynaryjna,
- Krajowa Rada Drobiarstwa – Izba Gospodarcza w Warszawie,
- Polski Związek Zrzeszeń Hodowców i Producentów Drobiu,
- Krajowa Izba Producentów Drobiu i Pasz.

W ramach konsultacji uwagi do projektu nadesłane zostały przez: Radę Gospodarki Żywnościowej, Polską Federację Producentów Żywności, Krajowy Związek Rewizyjny Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych, Krajową Izbę Producentów Drobiu i Pasz, Fundację dla Polski oraz Krajowy Związek Spółdzielni Mleczarskich – Związek Rewizyjny. Wprowadzono korektę projektu zgodnie ze zgłoszonymi uwagami.

Nie została przyjęta uwaga Krajowej Izby Producentów Drobiu i Pasz (KIPDiP) odnosząca się do przepisu art. 1 pkt 13 (dot. art. 40a ust. 1 pkt 1 i 2), stosownie do której postulowano wprowadzenie katalogu działań przedsiębiorców uniemożliwiających lub utrudniających przeprowadzenie kontroli. Nie jest możliwe wyliczenie wszystkich sytuacji, które mogą zaistnieć w trakcie podejmowania działań kontrolnych. Druga uwaga KIPDiP odnosiła się do wysokości proponowanych kar. W tym przypadku również wydaje się konieczne zwiększenie kar, tak aby stosowane przez przedsiębiorców praktyki nieprzestrzegania przepisów, fałszowania produktów zostały wyeliminowane. Niskie oraz ograniczone kary w tym zakresie nie wyeliminują tego typu działań.

W odniesieniu do zaproponowanego w projekcie ustawy przepisu o możliwości wydania przez wojewódzkiego inspektora decyzji nakazującej wycofanie z obrotu artykułu rolno-spożywczego, o ile zachodzi uzasadnione podejrze-

nie, że cała partia produkcyjna może być niezgodna z wymaganiami jakości handlowej, zastrzeżenia zgłosiły Rada Gospodarki Żywnościowej (RGŻ) i Polska Federacja Producentów Żywności (PFPŻ). W tej sprawie 23 stycznia 2008 r. odbyło się spotkanie, na którym uzgodniono, że w projekcie ustawy :

- 1) zostanie wprowadzona definicja produktu zafałszowanego, aby w przepisach karnych wprowadzić rozróżnienie sankcji wynikających z zafałszowania artykułów rolno-spożywczych od sankcji za pozostałe niezgodności z wymaganiami jakości handlowej oraz deklaracją producenta;
- 2) w art. 1 w pkt 13 (dot. art. 40a ust. 1 pkt 3) za wprowadzanie do obrotu artykułów rolno-spożywczych nieodpowiadających jakości handlowej wynikającej z przepisów o jakości handlowej oraz deklarowanej przez producenta w oznakowaniu tych artykułów zostanie określona kara pieniężna w wysokości do pięciokrotnej wartości zakwestionowanej ilości artykułu rolno-spożywczego – biorąc pod uwagę kontrolę artykułów rolno-spożywczych w hurtowniach czy supermarketach, gdzie kontroli podlegałyby tylko część partii produkcyjnej.

Biorąc pod uwagę możliwość wydania decyzji o wycofaniu z obrotu zafałszowanych artykułów rolno-spożywczych, co stanowi dużą karę dla nieuczciwego przedsiębiorcy, ustalono wysokość kary pieniężnej na poziomie pięciokrotnej wartości zakwestionowanej ilości.

Po dokonaniu ww. ustaleń, po dniu 23 stycznia 2008 r. wpłynęły uwagi od Krajowego Związku Spółdzielni Mleczarskich – Związku Rewizyjnego, stosownie do których KZSM protestuje przeciwko wprowadzeniu przepisu umożliwiającego wydawanie przez wojewódzkiego inspektora decyzji o wycofaniu z obrotu artykułów rolno-spożywczych zafałszowanych (w przypadku produktów łatwo psujących się ponowne wprowadzanie do obrotu byłoby niemożliwe), na rzecz zwiększenia kar w przypadkach zafałszowania.

Ostatecznie Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi, biorąc pod uwagę zasadność uwag KZSM, poprosiło Radę Gospodarki Żywnościowej (której członkiem jest również KZSM) oraz Polską Federację Producentów Żywności o zajęcie ostatecznego stanowiska w kwestii wprowadzenia przepisów umożliwiających wojewódzkiemu inspektorowi wydawanie decyzji o wycofaniu z obrotu zafałszowanych artykułów rolno-spożywczych oraz sankcji ustalonych w art. 40a ust. 1 pkt 3 projektu ustawy.

Zarówno RGŻ, jak i PFPŻ, opowiedziały się ostatecznie za wykreśleniem przepisu art. 29 ust. 1 pkt 3 o wydawaniu decyzji nakazujących wycofanie zafałszowanego artykułu oraz pozostawieniem kary w wysokości pięciokrotnej wartości zakwestionowanej ilości zafałszowanego artykułu rolno-spożywczego oraz wprowadzeniu jedynie kary grzywny w przypadku pozostałych niezgodności z wymaganiami jakości handlowej oraz deklaracji producenta.

Taki kierunek zmian przepisów nie jest możliwy do zaakceptowania przez Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi, gdyż we wszystkich wystąpieniach i na spotkaniach przedstawiciele przemysłu spożywczego podkreślają konieczność wyeliminowania powtarzających się i nasilających praktyk fałszowania żywności oraz wskazują na zbyt małą efektywność działań inspekcji, wynikającą z małych możliwości stosowania większych sankcji niż kara grzywny. Zaproponowane ostatecznie przez przedstawicieli przemysłu spożywczego rozwiązania prawne w projekcie ustawy nie zmienią aktualnej sytuacji. Dlatego też Ministerstwo, pozostając w rozbieżności ze stanowiskiem przedstawicieli przemysłu spożywczego, wprowadziło w projekcie propozycję wysokich sankcji za fałszowanie żywności oraz kary pieniężne za pozostałe niezgodności artykułu rolno-spożywczego z wymaganiami jakości handlowej oraz deklaracjami producenta. Proponowana przez przedstawicieli przemysłu spożywczego kara grzywny, która była stosowana do tej pory, obciąża osoby fizyczne, a nie przedsiębiorstwo.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Przepisy projektowanej ustawy mogą mieć wpływ na budżet państwa, ponieważ obejmują nie tylko zmiany doprecyzowujące w odniesieniu do znakowania artykułów rolno-spożywczych i organizacji sposobu uznawania kwalifikacji rzeczoznawców, ale również przewidują wprowadzenie kar pieniężnych za niektóre przewinienia producentów. Kary pieniężne będą stanowiły dochód budżetu państwa.

Średnia wysokość mandatu nakładanego przez Inspekcję Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych wyniosła w 2007 r. 221 zł. Średnia wartość kwestionowanych w 2007 r. partii produkcyjnych wyniosła 3 085,76 zł. Szacunkowa wysokość mandatów karnych nakładanych na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 zmienionej ustawy wyniesie około 7 000 zł.

Przy założeniu, że organy Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 1 i 2 zmienionej ustawy, nakładać będą kary pieniężne w wysokości połowy maksymalnej dopuszczalnej kwoty, wyniosą one szacunkowo odpowiednio 30 000 zł i 22 500 zł.

Oszacowanie wysokości kar pieniężnych nakładanych na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 4 zmienionej ustawy jest obecnie niemożliwe, gdyż dane dotyczące przychodów kontrolowanych podmiotów nie były do tej pory udostępniane organom Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.

Podkreślenia wymaga fakt, że mandaty nakładane przez Inspekcję Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych oraz decyzje wydawane na podstawie art. 11 ust. 4 ustawy z dnia 5 lipca 2001 r. o cenach, obok funkcji karnej, mają również znaczenie prewencyjne, które dzięki podniesieniu kwot kar pieniężnych znacznie wzrosło. W związku z powyższym, po krótkotrwałym wzroście sumy nakładanych kar pieniężnych, należy spodziewać się znacznego ich spadku, spowodowanego wzrostem świadomości producentów.

Należy również zaznaczyć, że z inicjatywą podniesienia wysokości kar pieniężnych wychodzą również sami przedsiębiorcy, uzasadniając to potrzebą wyeliminowania przejawów nieuczciwej konkurencji.

Przepisy nie będą miały wpływu na budżety jednostek samorządu terytorialnego.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy

Regulacje objęte projektem ustawy mogą mieć pozytywny wpływ na rynek pracy poprzez fakt, że na żywność produkowaną zgodnie z wymaganiami dostosowanymi do wymagań wspólnotowych zwiększać się będzie zapotrzebowanie zarówno konsumentów krajowych, jak i zagranicznych. Efekty tego typu oddziaływań odnotowywane są od okresu rozpoczęcia dostosowywania prawa krajowego do przepisów wspólnotowych. Zwiększenie popytu na żywność krajową powoduje aktywizację po stronie organizacji i tworzenia nowych miejsc pracy, a także rozwój krajowego rolnictwa.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki

Projektowana ustawa, dostosowując wymagania krajowe do standardów obowiązujących w Unii Europejskiej, może wpłynąć na większą konkurencyjność krajowego przemysłu spożywczego również na rynkach europejskich.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Regulacje zaproponowane w projekcie ustawy mogą mieć pozytywny wpływ na sytuację i rozwój gospodarczy regionów, ponieważ produkowana żywność będzie odpowiadała wymogom jakościowym żywności wspólnotowej, co powinno spowodować zwiększenie popytu oraz produkcji.

7. Wpływ regulacji na konkurencję przedsiębiorców oraz ochronę konsumentów

Regulacje przewidziane projektem przyczynią się do bardziej precyzyjnego określenia wymagań w zakresie znakowania żywności, w tym jaj i mięsa z bydła w wieku do dwunastu miesięcy, oraz wprowadzenia wyższych niż do tej pory kar za niektóre czynności mające wpływ na jakość handlową artyku-

łów rolno-spożywczych, co powinno w większym stopniu zapobiegać stosowaniu nieuczciwych praktyk handlowych. Tym samym regulacje te pozwolą na skuteczniejsze zapewnianie bezpieczeństwa ekonomicznego konsumentów.

W zakresie przepisów odnoszących się do nazwy i innych wymogów dotyczących oznakowania artykułów rolno-spożywczych określonych w art. 1 pkt 2 i 3 projektu ustawy nie zostały wprowadzone żadne dodatkowe wymagania dla przedsiębiorców w porównaniu do obowiązujących do tej pory.

Obecna propozycja nadania nowego brzmienia art. 6 i 7 ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych ma na celu uporządkowanie tych przepisów, skorelowanie przepisów ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych z brzmieniem przepisów art. 45 – 49 ustawy z dnia 25 listopada 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. Nr 171, poz. 1225) oraz ich doprecyzowanie zgodnie z wytycznymi dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 marca 2000 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich w zakresie etykietowania, prezentacji i reklamy środków spożywczych.

Biorąc pod uwagę powyższe, nie zmieniają się obciążenia administracyjne związane z ww. projektowanymi wymogami.

URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU

Mikołaj Dowgielewicz

Min.MD/1628/08/DP/dk

Warszawa, dnia 4 lipca 2008 r.

Pan
Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych oraz niektórych innych ustaw, wyrażona na podstawie art. 9 pkt 3 w związku z art. 2 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 2a ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494, z późn. zm.) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej Mikołaja Dowgielewicza

Szanowny Panie Ministrze,

W związku z przedłożonym projektem ustawy o zmianie ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych oraz niektórych innych ustaw (pismo nr RM-10-122-08), pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

Do uprzejmej wiadomości:

Pan Marek Sawicki
Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi

2008-07-21